

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Lidije Vukičević, predsjednice vijeća, mr. sc. Inge Vezmar Barlek i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te sudske savjetnice Alme Beganović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š., Z., kojeg zastupa odvjetnik S. D., Z., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., KLASA: UP/II-008-07/17-01/387, URBROJ: 401-01/10-19-40 od 2. srpnja 2019., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 25. rujna 2019.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, KLASA: UP/II-008-07/17-01/387, URBROJ: 401-01/10-19-40 od 2. srpnja 2019.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika točkom 1. odbijen je prijedlog tužitelja za povrat u prijašnje stanje kao neosnovan, a točkom 2. odbačena žalba tužitelja izjavljena protiv obavijesti Grada Z., KLASA: 008-02/17-002/53, URBROJ: 251-02-02/017-18-40 od 25. listopada 2018., kao nedopuštena.

Tužitelj u tužbi navodi da traži poništenje rješenja tuženika i predlaže da se predmet vrati tuženiku na ponovni postupak. Ovo iz razloga jer je 30. listopada 2018. zaprimio obavijest Grada Z. od 25. listopada 2018. kojim ga se obavještava da se njegov zahtjev za pristup informacijama od 21. siječnja 2017., ne smatra zahtjevom za pristup informacijama. Navodi kako je u presudi Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj: UsII-409/18 od 16. siječnja 2019. izneseno je pravno shvaćanje da tu nije riječ o postupanju u smislu odredbe članka 156. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09., dalje: ZUP), već o zahtjevu radi prava na pristup informacijama zbog čega je Sud prihvatio nadležnost i poništio rješenje te naveo da tužitelj protiv ove obavijesti može izjaviti žalbu Povjereniku za informiranje u roku od 15 dana od dana primitka presude. U točki 1. pobijanog rješenja prijedlog za povrat u prijašnje stanje se odbija kao neosnovan, a on je naveo da podnosi prijedlog za povrat u prijašnje stanje radi izjavljivanja dopuštene pravovremene i potpune žalbe protiv obavijesti koja ne sadrži uputu o pravnom lijeku. Kako mu nije dana nikakva uputa o pravnom lijeku kojom mu je omogućeno izjavljivanje žalbe to je žalba protiv obavijesti dopuštena ali i osnovana, te predlaže poništiti točku 2. rješenja. Navodi da se radi o informaciji koja sadrži podatak o trošenju javnih sredstava koja je dostupna na temelju odredbe članka 16. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj

25/13. i 85/19.-dalje: ZPPI). Ističe da informacija postoji, dostupna je i na jednostavan način bez provođenja dodatne analize jer je riječ o knjigovodstvenom podatku dostupnom u svakom vremenu. Smatra da su počinjene bitne povrede pravila postupka, odnosno da je povrijeđena odredba članka 98. ZUP-a, kao i načela upravnog postupka iz članka 30., 50.-52. ZUP-a, te predlaže da se poništi rješenje tuženika i predmet vrati na ponovni postupak, te potražuje troškove upravnog spora.

U odgovoru na tužbu tuženik u bitnom navodi da tužba tužitelja nema smisla jer se traži poništavanje pobijanog rješenja i vraćanje na ponovni postupak u predmetu u kojem je već odlučeno na način da je prvostupanjskom tijelu naloženo riješiti njegov zahtjev sukladno odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama pri čemu je obavijest koju je od istog tijela zaprimio povodom predmetnog zahtjeva ocijenjena aktom koji se ne smatra rješavanjem zahtjeva sukladno navedenom Zakonu. U žalbenom postupku je već zaključeno da obavijest ne sadržava uputu o pravnom lijeku pa tužitelj to nepotrebno ponavlja. Zbog odbijanja prijedloga za povrat u prijašnje stanje tužitelj neće trpjeti nikakve štetne posljedice jer je u postupku povodom žalbe tuženik obavijest smatrao aktom kojim nije riješen zahtjev tužitelja pa je zaključio da je nastupio slučaj tzv. šutnje uprave i donio rješenje, KLASA: UP/II-008-07/17-01/37, URBROJ: 401-01/10-19-27 od 2. siječnja 2019., kojim je naloženo Gradu Z. riješiti zahtjev za pristup informacijama tužitelja od 24. siječnja 2017., u dijelu u kojem traži podatke o isplatama odvjetnicima za razdoblje od 1. siječnja 2012. do 31. prosinca 2016., sukladno odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama. Tuženik je zauzeo stajalište da obavijest ne predstavlja rješenje o odbijanju zahtjeva protiv koje bi se mogla izjaviti žalba uzimajući u obzir da je člankom 23. točno propisano kada se isto donosi. Ako obavijest nije dana sukladno odredbi članka 23. stavka 1. točke 6. Zakona o pravu na pristup informacijama ne može se raditi o rješavanju zahtjeva. Imajući na umu presudu broj: UsII-452/18-7 od 14. ožujka 2019., prema kojoj podatak o isplatama odvjetnicima koje je učinio Grad Z. predstavlja informaciju u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona, smatra besmislenim i protivnim načelu ekonomičnosti i učinkovitosti upravnog postupka obavijest smatrati rješavanjem o odbijanju iz članka 23. stavka 5. točke 4. Zakona te ponovno vraćati postupak u stadij žalbe, to tim više jer je rješenje tuženika od 2. siječnja 2019. u međuvremenu postalo pravomoćno. Institut pravomoćnosti rješenja znači nedopustivost odlučivanja o jednoj stvari koja je već riješena odnosno neizmjenjivost akta kojim je o upravnoj stvari odlučeno, a također i to da niti tužitelj niti Grad Z. nisu podnijeli tužbu Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske protiv tog rješenja. Presuda od 16. siječnja 2019., na koju se poziva tužitelj ne može predstavljati odlučnu činjenicu na kojoj se temelji prijedlog već ista predstavlja stav sudske prakse. Činjenice koje dovode do propuštanja moraju postojati u trenutku roka za poduzimanje određene radnje pa navedena presuda obzirom na datum donošenja ne može predstavljati takvu činjenicu jer je obavijest prvostupanjskog tijela datirana s danom 10. listopada 2018. godine. Stoga navodi tužitelja o povredama pravila postupka odnosno da je tražio povrat u prijašnje stanje kako bi mogao izjaviti žalbu nisu osnovani niti utemeljeni na dokumentaciji u spisu predmeta te nije došlo do propuštanja koje bi bilo na štetu tužitelja. Podnošenje tužbe u ovoj fazi postupka prema mišljenju tuženika ulazi u sferu obijesnog parničenja obzirom da je prvostupanjskom tijelu naloženo da riješi predmetni zahtjev žalitelja, a rješenje je u fazi izvršenja.

Predlaže ovom Sudu da odbije tužbeni zahtjev, a određivanje ročišta te zahtjev za naknadom troškova predstavlja stvaranje novih nepotrebnih troškova što je protivno načelu ekonomičnosti i učinkovitosti obzirom da su sve relevantne činjenice iz ovog postupka dostupne iz dokaza spisa predmeta.

Predlaže ovom Sudu da tužbu odbije i potvrdi pobijano rješenje tuženika.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prvenstveno treba reći da ovdje nema mjesta primjeni odredbe članka 82. ZUP-a kojom je u stavku 1. propisano da stranci koja iz opravdanog razloga propusti u roku obaviti neku radnju, pa je zbog tog propuštanja isključena od obavljanja te radnje dopustit će se na njezin prijedlog povrat u prijašnje stanje postupka prije propuštanja poduzimanja radnje u određenom roku (u daljnjem tekstu: povrat u prijašnje stanje). Povrat u prijašnje stanje dopustit će se i stranci koja je iz neznanja ili očitom pogreškom poslala ili predala podnesak na vrijeme, ali nenadležnom javnopravnom tijelu. Ovaj se institut može koristiti kad je stranka u postupku propustila izvršiti neku procesnu radnju vezanu za prekluzivni rok u redovnom upravnom postupku, o čemu se ovdje ne radi. Naime, odluka suda ili shvaćanje suda o pravnoj prirodi određenog akta ne predstavlja opravdani razlog zbog kojeg je tužitelj propustio rok za podnošenje žalbe, u smislu naprijed navedene odredbe Zakona, zbog čega nema mjesta povratu u prijašnje stanje.

Osim toga ovdje nema mjesta povratu u prijašnje stanje jer i sam tužitelj ističe da je podnio žalbu protiv obavijesti Grada Z., KLASA: 008-02/17-002/53, URBROJ: 251-02-02/017-18-40 od 25. listopada 2018., postupajući po presudi ovog Suda poslovni broj: UsII-409/18 od 16. siječnja 2019. kojom je tužitelju dana uputa da protiv te obavijesti može izjaviti žalbu tuženiku u roku od 15 dana od dana primitka presude.

Iz spisa predmeta proizlazi da je Povjerenik za informiranje, kako to i navodi u odgovoru na tužbu donio rješenje od 27. travnja 2018., kojim je poništio rješenje Grada Z., od 15. ožujka 2017., u izvršenju presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, broj: UsII-327/17 od 15. ožujka 2018., te je predmet vratio na ponovni postupak. Kako Grad Z. nije u zakonom propisanom roku donio odluku u ponovljenom postupku tužitelj je uložio žalbu Povjereniku za informiranje, a nakon zatražene obavijesti od strane prvostupanjskog tijela Povjerenik za informiranje je postupajući po žalbi od 5. studenog 2018. (zbog nedonošenja odluke), svojim rješenjem od 2. siječnja 2019., naložio Gradu Z. da riješi zahtjev žalitelja od 24. siječnja 2017., u dijelu u kojem žalitelj traži podatke o isplatama odvjetnicima u roku od 8 dana sukladno odredbama Zakona.

Protiv tog rješenja nije pokrenut upravni spor niti od strane tužitelja a niti od strane Grada Z.

Obzirom na okolnosti ovog konkretnog slučaja proizlazi da je žalba tužitelja izjavljena protiv obavijesti od 25. listopada 2018., rješenjem tuženika od 2. siječnja 2019., riješena, pa iz tog razloga nije bilo mjesta ponovnom odlučivanju o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv te iste obavijesti.

Slijedom navedenog, valjalo je pozivom na odredbu članka 57. stavka 2. ZUS-a odlučiti kao pod točkom I. izreke, a odluka o troškovima spora (točka II. izreke) utemeljena je na odredbi članka 79. stavka 4. istog Zakona.

U Zagrebu 25. rujna 2019.

Predsjednica vijeća
Lidija Vukičević, v.r.